

Weekbericht 14 - 21 februari 2021

ds. Mariëtte Doolaard

ASWOENSDAG

Op woensdag 17 februari is het Aswoensdag. Na de uitbundige vrolijkheid van carnaval (waar dit jaar tot verdriet van vele mensen vooral in het zuiden van ons land niets tot weinig van terecht is gekomen) volgt als contrast daarmee de Aswoensdag, die het begin van de vastentijd markeert, de 40 dagen voor Pasen.

Van Aswoensdag tot Pasen tellen we weliswaar 46 dagen, maar je komt precies op 40 omdat de 6 zondagen in deze periode niet meetellen. Iedere zondag is immers 'klein-Pasen', de dag van de opstanding en op die feestdag kun je als gelovige natuurlijk niet vasten.

De Aswoensdag is het begin van de 40 dagen naar Pasen, de vastentijd. Tijdens de viering in de kerk op die dag krijgen de gelovigen een askruisje op het voorhoofd en de priester zegt daarbij: 'Stof ben je en tot stof zal je wederkeren' als een oproep tot bescheidenheid en tot bewustzijn van je menszijn. 'Je bent een mens', zeggen die woorden, 'dat is een prachtig geschenk van je Schepper, maar vergeet niet dat je daardoor tegelijk kwetsbaar, tijdelijk en sterfelijk bent'.

De as die op die dag gebruikt wordt komt van de palmtakken van de Palmzondag van het jaar daarvoor. Toen werd er met verse palmtakken gezwaaid ter herdenking van Jezus' intocht in Jeruzalem op de rug van een ezeltje. 'Hosanna, gezegend hij die komt in de naam van de Heer' riepen de mensen toen en nu, maar de takken worden verbrand tot as en die as stelt ons de vraag: Wat is er terecht gekomen van het enthousiasme op de Palmzondag?

De Aswoensdag is van oudsher een element uit de rooms-katholieke traditie waar protestantse mensen over het algemeen minder mee hebben, maar de 40-dagentijd spreekt zowel veel katholieke als protestantse mensen aan als een tijd van voorbereiding op het lijden, sterven en de opwekking van Jezus. De kerkdiensten en speciale vespers in deze periode en in het bijzonder de diensten in de Stille Week staan in het teken van de gang van Jezus naar Jeruzalem en alles wat hem daar overkomt.

En wij worden opgeroepen om hem op eerbiedige afstand te volgen, te overdenken wat Jezus heeft gedaan voor ieder van ons, stil te worden als teken van berouw, inkeer en ommekeer, en even afstand te doen (te 'vasten') van alles wat ons daarvan afleidt. Zou daarom Aswoensdag ook voor ons protestanten niet een dag zijn om iets meer bij stil te staan?

Vorig jaar werd de 40-dagentijd abrupt verstoord door het uitbreken van de corona-pandemie en toen bleek al dat we elkaar nodig hebben bij de voorbereiding op het Paasfeest. Op gedwongen afstand van elkaar achter Jezus aan is veel moeilijker dan met elkaar, schouder aan schouder, elkaar stimulerend om niet af te haken, maar aandachtig en betrokken te blijven.

Dit jaar is de afstand er helaas nog steeds; het virus speelt ons parten, we ontmoeten elkaar niet fysiek maar via schermen en we mogen niet samen zingen.

Het is daarom in deze 40-dagentijd extra belangrijk dat we elkaar niet uit het oog verliezen, maar virtueel (en waar mogelijk fysiek) vasthouden en stimuleren om het er niet bij te laten zitten, maar te leven in het vertrouwen dat Jezus met ons begaan is en ons zal doen verrijzen uit de dood vandaan (lied 546).

Een goede tijd gewenst, Mariette Doolaard